МАЛЕНЬКА ДИТЯЧА КРАЇНА

Зорянський дошкільний навчальний заклад працює з 9 березня 1994 року. Він був збудований на кошти місцевої агрофірми «Зоря», теперішньої агрокорпорації. Володимир Антонович Плютинський, який був безпосереднім організатором цього будівництва, у своїх спогадах «По хвилях пам'яті» пише: «Тривалий час господарство повністю утримувало на своєму забезпеченні дитячі садки. Їх в наших селах побудували три. Як у виробничій, так і в соціальній сфері мені завжди таланило на відповідальні кадри керівників, а тому з теплотою згадую, як самовіддано працювала завідуюча нашим дитячим садком М.С.Кулачок. Яку велику справу вона робила – поки батьки на роботі, вони могли бути абсолютно спокійними за своїх малюків. Марія Сергіївна згуртувала навколо себе чудових вихователів, які наповнили кімнати дитячих груп затишком і неповторною атмосферою теплоти, чарівного світу раннього дитинства.»

Даний час дитячий садок перебуває на балансі Зорянської сільської ради. Але традиції, закладені першою завідуючою дитячого садка, збереглися. Чим живе заклад у теперішній час? Це і стало темою нашої розмови з Любов Іванівною Мельник, яка в нинішній час керує Зорянським дошкільним навчальним закладом. На початку нашої розмови я поставив навчальним закладом. На початку нашої розмови я поставив дещо особисте питання:

– Любов Іванівна, чим Ви керувалися, коли вирішили присвятити своє життя роботі з дітьми?

– Тут відповідь може бути тільки однозначна – любов'ю до дітей. Ще в школі я твердо вирішила стати педагогом. У 1979 році закінчила Рівненський педагогічний інститут ім. Мануїльського. За спеціальністю я вчителька молодших класів. Після цього п'ять років працювала в Костопільському районі вчителем молодших класів. З 1984 року разом із сім'єю живу і працюю в Зорі. Спочатку була вихователем дитячого садка. В цей час нашим закладом керувала чудова, мудра людина Марія Сергіївна Кулачок, яка, на жаль, дуже рано пішла з життя. Ми про неї завжди пам'ятаємо. У 1992 році я перейшла на посаду методиста і працювала на ній шість років, а з 1998 року завідую Зорянським дошкільним навчальним закладом (ясла-садок). Так що скоро виповниться десять літ мого завідування. Я задоволена тим, що очолюю чудовий колектив, які, як говорив Василь Сухомлинський, дійсно віддають серця дітям. А ще мені віддають серця дітям. А ще мені приємно, що разом зі мною у дитячому садку працює вихователем моя дочка Оксана. До речі, це не єдиний приклад, коли разом доглядають і виховують дітей батьки і діти. Можу назвати Любов Іванівну Зайцеву і її дочку Ірину, Валентину Андріївну Авегу і дочку Наталію, Надію Броніславівну Воробей і вихователька дочку Оксану. Можливо, так і складаються династії трудівників, коли приклад батьків служить дороговказом у житті для їхніх дітей.

– Якось непомітно ви від себе перейшли до розповіді про людей, які працюють в Зорянському дитячому садку. Тому продовжимо цю тему.

– Всього в Зорянському ДНЗ працює сорок вісім чоловік, з них 22 –педагоги. До складу педпрацівників входять методист, психолог, фізінструктор, медсестра, 2 музкерівники, 13 вихователів, ну і я, завідуюча. Фаховий рівень колективу досить високий. Більшість педагогічних працівників мають вищу або середню спеціальну освіту, інші продовжують заочну форму навчання у вищих навчальних закладах. Своєю головною метою ми ставимо реалізацію державної політики в галузі освіти, забезпечення фізичного і психологічного здоров'я дітей, працюємо над розвитком творчих здібностей та інтересів дитини, формуванням життєвої компетентності у дошкільників та над підготовкою дітей до навчання в школі. Як бачите, мета досить широка і без конкретної, цілеспрямованої роботи всіх членів колективу її здійснити було б неможливо.

чення фізичного і психологічного здоров'я дітей, працюємо над

Справжніми майстрами своєї справи є такі вихователі як Валентина Андріївна Авега, Світлана Олексіївна Федорук, Валентина Антонівна Крупич, Оксана Миколаївна Салата, Руслана Тимофіївна Фісянчук, Ольга Миколаївна Головчук та інші. Та і молоді, як кажуть, не пасуть задніх. Серед них вже мною названі Ірина Дмитрівна Зайцева, Наталя Олексіївна Авега, Оксана Володимирівна Новосад.

А хіба можна не згадати про молодший обслуговуючий персонал? На їхні плечі лягає значний об'єм роботи. Без праці кухарів, прачок, прибиральниць Зорянський ДНЗ просто не міг би існувати. З великою відповідальністю працюють наш завгосп Марія Андріївна Левчук, кастелянша Олександра Дмитрівна Глінчук, помічники вихователів Любов Мефодіївна Клиско, Валентина Василівна Жук. В свій час працювали вихователями Віра Василівна Стрільчук і Антоніна Григорівна Романуха. Маючи великий стаж роботи, вони могли би вже відпочивати, але не змогли покинути улюблену справу і продовжують свою працю в дитячому садку на посаді помічників вихователів.

А ще я можу серед кращих назвати Надію Анатоліївну Васильчук, Любов Микитівну Баранчук, Любов Іванівну Зайцеву.

Мене радує те, що у скрутні часи, коли садок відвідувало мало дітей і працювало всього чотири групи, нам вдалося зберегти колектив, майже уникнути скорочень. І це себе цілком виправдало, адже на даний час Зорянський дитячий садок відвідує 240 дітей, тобто він переповнений. На жаль, ми змушені навіть відмовляти декому з батьків у прийомі їхніх дітей. Але колектив робить все від нього залежне, щоб дітки почували себе у нас комфортно, щоб створити у закладі справді домашню атмосферу.

– До речі, чому виникла така ситуація, що в середині дев'яностих років минулого століття ви були спроможні набрати лише чотири групи, а зараз всі дев'ять груп переповнені?

– Тоді, в дев'яностих, багато батьків були безробітними і їм не було сенсу віддавати дітей у дитячий садок, бо могли доглядати за ними самі. Ситуація наближалася навіть до закриття закладу, як, наприклад, це сталося в Оржеві. А тепер роботу знайти може практично кожний. Багато батьків працює за межами України, тому закономірно, що дітей знову повели до нас.

На території Зорянської сільської ради, крім нашого закладу, працює ще один дитячий садок в Голишеві, а цього вже виявляється замало. Існує певна проблема з ясельною групою, куди приймаємо дітей з двох років. Тут ми встановили навіть чергу на запис дітей в неї. Сподіваючись, що з часом ситуація стабілізується.

– Скільки коштує батькам утримання дітей в дитячому садку? Чи надають вони спонсорську допомогу закладу?

– Плата, на мою думку, не така вже і висока – всього дві гривни за день перебування дитини у нас. Батьки, а ще частіше бабусі і дідусі, в міру своїх можливостей таку допомогу надають. Скажімо, Олег Кирилович Стецович допоміг з меблями, Юрій Миколайович Шкарапа з обладнанням опалення, Захар Костянтинович Кузьмич з облаштуванням ігрового майданчика. Я хочу ще назвати Наталію Петрів-ну Канонік і Неонілу Феофанівну Самсонюк, які теж завжди готові прийти нам на допомогу.

– Я знаю, що у закладі ще не так давно була велика проблема з теплом взимку. Чи вирішена тепер ця проблема в позитивний бік?

– Дійсно, теплотраса до дитячого садка з центральної котельні села Зоря з роками практично вийшла з ладу. По закоксованих трубах гаряча вода майже не доходила до батарей центрального опалення. В результаті в приміщенні взимку температура не піднімалася вище 7-12 градусів. Щоб якось вийти із положення, у спальнях та ігрових кімнатах ми змушені були встановлювати по чотири електрообігрівачі. Ми свідомо йшли на великі затрати електроенергії аби не мерзли діти.

Треба сказати, що у вирішенні проблеми з теплом велику роль відіграв сільський голова Анатолій Тимофійович Гуз. З його ініціативи була створена комісія із депутатів Зорянської сільської ради, яка ретельно вивчила стан справ з теплопостачанням. Було прийнято рішення про будівництво автономної котельні за кращими європейськими зразками. Начальник газової служби Петро Миколайович Бєлка з розумінням поставився до будівництва цієї котельні, зокрема до її газопостачання. Тепер, коли котельня стала до ладу, ми маємо можливість повністю витримувати необхідний температурний режим і економимо при цьому кошти. Раніше мерзли, а платили більше.

– А як справи з харчуванням дітей?

– Я вважаю, що воно в закладі на досить хорошому рівні. На 87% ми виконуємо норму харчування, а це найвищий показник в Рівненському районі. Агрокорпорація забезпечує нас молоком, в тому числі 100 літрів в місяць безоплатно, теплиця виділяє овочі, з них 60 кілограмів безкоштовно. Завдяки Анатолію Володимировичу Шевчуку, який виграв відповідний тендер в районі, ми завжди маємо свіже м'ясо. 70% коштів на харчування виділяє Зорянська сільська рада, 30% оплачують батьки. Наші кухарі – справжні майстри своєї справи. Вони готують страви смачно, по-домашньому.

– Із самої назви Зорянський ДНЗ зрозуміло, що, крім догляду за дітьми, тут відбувається навчальний процес. Розкажіть про цей напрямок роботи.

– Дошкільна освіта – важлива ланка у формуванні особистості

– Дошкільна освіта – важлива ланка у формуванні особистості дитини. Ми проводимо обов'язкові заняття з математики, розвитку мовлення, образотворчого мистецтва. Проводяться уроки природи, фізкультури, музики. Наш заклад є опорним в районі серед дошкільних закладів у економічному вихованні. Систему його розробила наш методист Ніна Антонівна Кузьмич. Для здійснення завдань в ДНЗ є всі умови: спортивний зал, музичний зал, кімната психологічного розвантаження, кімната з вивчень правил вуличного руху, кімната природознавства, кімната природи, кімната «У світі дорослих», кімната «Економічне виховання», художня майстерня. Наш методичний кабінет має хорошу матеріальну базу для навчально-виховного процесу. Отже, намагаємося стояти на рівні вимог часу.

– А як проходить підготовка до нового навчального року?

– Всі працівники дитячого садка, незалежно від посади яку займають, приймають активну участь у його ремонті. Допомагають у ремонті також батьки. Ми робимо все, що в наших силах, аби новий навчальний рік розпочався в хороших умовах. До речі, за підготовку до минулого навчального року. Зорянський ДНЗ посів перше місце в районному огляді-конкурсі «Кращий дошкільний заклад року». І цю планку ми намагатимемося тримати і далі, хоча це не так просто, все-таки коштів не вистачає. А потрібно ремонтувати дах, підмостки. Хотілося б, щоб знову запрацював басейн. Проте в майбутнє дивимося з оптимізмом.

– Дякую за розмову.

Спілкувався С.СЕРГІЄВСЬКИЙ.